

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. VI. Varia sacrificia, & vota offerri Deo in Religionibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT VI.
VARIA SACRIFICIA, ET VOTA offerri Deo in Religionibus.

VLTERIVS adhuc progreditur excellentia vitæ Religioſæ in votis & ſacrificijs: nam tota illa eſt perpetuum quoddam & continuum holocauſtum, quo Religioſus ſe ipſum offert quocunq; uſque ad mortem. Quæmadmodum enim in lege veteri inbo-

a Nm 28. 16

”
”
”
”
”
”
”
”
”
”

Deus noſter offerri ſibi quoddam a holocauſtum, quod ſempiternum dicebatur, duos ſcilicet agnos anniculos immaculatos quotidie: ita dicentur feruentes Religioſos continuè offerre Deo D. N. duo holocauſta: vnum corporis, alterum animæ, cum omnibus quæ ab eis ſiunt actionibus. (vt optimè S. Auguſtinus ad hoc propoſitum dixit) verum ſacrificium omne opus quod agitur, vt ſancta ſocietate in hæreamus Deo, relatum ad ſolum finem boni, quo veraciter beati eſſe poſſimus. Et ipſemet iuſtus conſecratus eſt, inquit, ſacrificium, quatenus caſtigatur, vt aptum ſit iuſtamentum diuini ſeruitij: ac proinde multò maius erit ſacrificium animæ, quatenus tota diuini amoris igne accenditur, vt à ſæculari vita exuta, reſortum ſpirituali ad imaginem hominis noui, & vt vno verbo omnia dicantur, ſolum eſt ſacrificij ſpiritualis genus, quod non excellenter inueniatur in Religioſa.

1.
b Pf. 50. 19.

Opus de ſpirituali Perf. c. 10. p. 21. q. 89. n. 3. ad 3.

3.
c Ro 12. 1.

d Matt. 16. 24.

e Gal. 5. 24.

Hom. 56. ad populum.

f Pf. 49. 14.

NAM in ea offertur primum ſacrificium, quod Dauid appellat, c. *tritum & humiliatum*: quia amaris valde gemitibus deſentur admiſſa peccata, & præſens ipſe torpor; pro quibus quotidie applicantur opera ſatisfactoria. Quo nomine ſtatus Religioſus (vrait S. Thomas) ad è ſingularem hæ excellentiam: vt nullum ſit in hac vita pœnitentiæ genus illi par. Cuiusmodi eſt, quod propter nulla peccata etiam grauiffima, poſſit aliquis ad ſtatum ſuſcipiendum obligari: cum tamen obligari poſſit ad alia quæ quæ uera iuxta peccatorum grauitatem.

Ex Quo ſit, vt in Religione offeratur etiam alterum ſacrificium corporum, quod Apoſtolus appellat: c. *Hoſtiam viuentem, ſanctam, Deo placentem, rationale obſequium Deo*, in ea enim exercentur multe aſperitates, quæ pungunt, & cruciant carnem, vt ſpiritui ſit ſubiecta: exſtirpando quemetipſam vitæ carnalis ſaporem, vt ſpiritualis ſolus floreat: & hoc modo impleatur minenter, quod dixit Chriſtus D. N. *d qui ſequitur me, abneget ſeipſum, tollat crucem ſuam, & illud Apoſtolice qui ſunt Chriſti, carne ſua crucifixerunt vitis & concupiſcentiis*. Et ob hæc cauſam S. Chryſoſtom. Religioſos appoſitè crucifixos: eò quod ſint Chriſti crucifixi vitæ imagines. Floret quoque in Religione tertium ſacrificiũ, de quo dixit Deus in Pſalmo: *immola Deo ſacrificiũ*

landis: & reddo altissimo vota tua. Sacrificiū laudis honorificabit me, & illic iter quo
 efficiat tibi salutare Dei, siue Saluatorem Deum: Quia non est aliud Religio,
 quā continuum quoddā sacrificium laudum Dei: est enim dedicata ad eum
 glorificandum hymnis, & canticis, iugiq; expletione votorum, ad ipsum ho-
 norandum editorum. Ideoq; Religio est via, qua Deus nobis manifestat Sal-
 vatorem, & salutem, quæ per eū nobis provenit, cuius nos copiosè partici-
 pes facit. Ex quo fit, ut etiam in Religione floreat *quartum sacrificiū g. Incensi*,
 hoc est *orationis*: eleuantur enim corda, linguæ, & manus in cælum: quia nul-
 lo die sanctam hoc exercitium intermititur, ed quod Deus placetur hoc
 sacrificio, quod Oseas appellat *h. vitulos labiorum nostrorum*; in quo iugulan-
 tur distractiones, ac tepiditates, quæ orationis feruorem retundunt. His ac-
 cedat *quintum sacrificium*, quod Dauidi *sacrificium Iustitiæ*, & sanctitatis vo-
 can quo plenè satisfit obligationibus votorum & regularum: quia datur
 Deo, quod Dei est; & proximo, quod est eius; sibi autem ipsi, quod propriū
 est status eius. Et ita latisfit sententiæ illi Ecclesiastici: *k. sacrificium salutare*
est attendere mandatis: & discedere ab omni iniquitate. Hęc omnia pulchrè com-
 plexus est Sanctus Ioannes Climachus, varias proponēs sancti huius status
 definitiones. Monachus, inquit, est ordo quidam & status Angelicus in
 corpore materiali & fragili: Monachus est, qui spiritu suo attendens soli
 Deo, orat in omni loco, tempore, & negotio; Monachus est perpetua quæ-
 dam naturæ violētia, & sensuum vigilantissima custodia: Monachus est cor-
 pus castum, os purificatum, & animus diuinæ lucis radijs illustratus: Mona-
 chus est animus quidam afflicus & gemens, qui continua mortis memoria,
 siue vigilat siue dormiat, semper sese exercet. Hęc S. Ioannes Climachus
 qualiter tenens proprietatē eorum, qui spiritum illum habent, quem Mona-
 chi nomen significat.

PRÆDICTIS omnibus accedit alia Religionis excellentia nomine
 & titulo votorum: solet enim in varijs institutis specialia quædam vota, val-
 de insignia Deo offerre, quibus tria illa substantialia, magis corroborentur,
 fulciantur, ac perficiantur. Nā aliquæ Religiones vouent perpetuam clausu-
 ram, quales sunt *fœminarum*, ad securiorem voti Castitatis custodiam: aliæ
 vouent perpetuam abstinētiā à carnibus; aliæ etiam à lacticijs: aliæ re-
 dimendi captiuos, qui versantur in periculo excidendi à fide: quamuis pro ta-
 li Redemptione opus sit, eum, qui id vouit, manere in captiuitate. & in
 nostra Societate Iesv tribus illis votis addunt Professi quartum, specialis
 Obedientiæ summo Pontifici ad proficiendum; quocūque ille mittere
 eos velit: siue ad fideles, siue ad infideles. Quibus quatuor votis, tanquam
 quatuor columnis nostrum innititur Institutum. Ad quorum maiorem
 firmitatem quatuor alia adduntur, vnum est, non relaxandi Paupertatē So-

21. & Psal.
145. 17.

g Ps. 140. 2.

h Ose. 14. 3.

i Psal. 4. 6.

k Eccel. 25. 2.

Cap. 1.

c c

c c

c c

c c

c c

c c

3.

cietatis Professæ, quæ neq; in communi, neq; in particulari propriam habet; nec ullū accipit stipendiū pro Missis, nec pro alijs ministerijs: et eduntur non quærendi directè aut indirectè Præstaturam vllam, aut dignitatem intra aut extra Societate: neq; extra eam acceptandi, nisi ex obedientia eius, qui potest ad id sub pena peccati obligare: quartū denique, manifestandi superiori, si quid tale ab aliquo ex nostris quæri coghouerit. omnia vota sunt spiritualia sacrificia, quibus iugulantur, quæ homines amari magni faciunt: ex quibus omnibus holocaustum fit perfectissimum.

SED ne quis terreatur tot votis & sacrificijs, quæ & carni, & Spiritui uia videntur: attendat, non sine causa dictum esse à Spiritu sancto, eandem pietiam diuinam *immolasse* in deo sua *uictimas SVAS*: vult enim, vt intelligamus, ipsam esse, quæ huiusmodi uictimas instituerit, approbauerit, suaserit, & eandem illa offerre in ipsis Religiosis, & per ipsos, eosq; ipsa gratia adiuuare ad eadem offerenda: vt propterea, ipsius potius opus creditur, quàm nostrum; & potiore locum in eisdem habere eius gratiam, quàm nostram industriam. Quæ gratia non solum adiuuat; sed, quod videtur valde difficile & ingratum, reddit facile & iucundum, est enim tanquam *Sal*, quo iuxta legem antiquam *condebatur omne sacrificium*. & quemadmodum *Sal* cibum reddit lapidum, qui fuisset ex se insipidus; ita gratia, quæ propria est vocationis Religiosæ, spirituales, saporem adfert his sacrificijs, redditque iucundissima & iuuuissima offerenti ea Spiritu quo diximus, quomodo insipidum esse potest sacrificium & uictima, quam diuina Sapientia, cuius est etiam ipse *Sapores*, *SVAM* appellat; nomen eius prodit & præcipue eius dulcedinem; cum scientia, quæ ex tali fonte procedit, lapida fit, acida, & præmium, quod statim & in promptu datur, dulcorabit, vt potius debimus, quidquid in hoc mudo est valde amarum. Sed non præterea aduertere, quod cum Deus iusserit Salem admisceri sacrificijs, simul præbuerit *n quidquam mellis adoleri*: ad significandum, (vt ait S. Thomas) in sacrificijs nihil esse debere, quod sensuum voluptatem, & carnis illecebrosam sapiat; neque in eis quærendum esse, quod est tantum dulce & sapidum, sed quod utile. Quamuis enim *Sal* saporem adferat & condimentum; est tamen iam mordax, & præseruat à corruptione: Nam quod Deo placet, ita recusat vt & hominem reddat excitatiorem, eumq; præseruet à peccatis: & hæc ratione comitatur sacrificia ipsi accepta.

PRÆDICTIS hisce sacrificijs licet adiungere varietatem officiorum ministeriorū, quæ sunt in alijs quibus Religionibus: alia quidē domestica & temporalia; alia spiritualia in bonū proximorū, excipiendo scilicet corū consuetudines, cōcionādo, varias scientias docendo, proficiscendo ad hæreticos aut infideles, ad Catholicam fidem dilatandam; aut ad fideles ad eandem consuetudinem

1. Petri. 9. 2.

in Lev. 2. 13
Salis &
gratiae cō-
paratio.Ecci. 6. 23.
Sapientia
doctrina. se-
cundū nomi-
est eius.

in Leni. 2. 11

12. q. 102. a.
S. Ad. 14.

mandam, & simul cum charitate excitandam. In quibus ministerijs Religiofi offerunt Deo sacrificia Iustitiæ gratissima, cum multo sale sapientiæ ac discretionis; & per eadem huiusmodi *o Sal terra & lux mundi.* Et interdum eò perueniunt, vt fiant holocaustum ad eò perfectum, quò propriam vitam & sanguinem offerant, ad satisfaciendum statui & officio proprio. Et minimum (vt S. Basiliius ait) sunt semper parati, ne officio suo defint, etiam si certum mortis imminet periculum, vt inferius apparebit.

o Matt. 5. 13

Reg. 8. Fu-
sorum.

CAPVT VII.

CONSTITVTIONES ET LEGES RELIGIONVM; & earum
Præstantia, & vtilitas.

QUODINVM & Statuum varietas, quos Religio complectitur, præcipue consistit in Constitutionum & Legum, quas habent, diuersitate, ad vota sua magis perficienda; in quibus etiam Institutum suum declarant, positum in proprio fine & medijs ad eum consequendam. Quæ omnia scripto proponuntur, vt facilius innotescant, & frequentius repetantur, ne tradantur obliuioni. Quamobrem etiam si a *lex naturalis* (vt ait Apostolus) *scripta sit in cordibus* hominum; voluit tamen Deus D. N. vt electus eius populus eam haberet *in tabulis lapideis scriptam digito Dei*, vt pluri a populo fieret. & Moyse præcepit *scribere Deuteronomium*, in quo erant omnia præcepta & ceremonia legis veteris. Et quamuis lex noua, quæ est gratia *describenda* & imprimenda erat in *tabulis cordis* (vt dixit Ieremias) à præsentia Spiritus sancti illam dicentis; voluit tamen Christus D. N. post suam in cælos ascensionem, Euangelium factum à quatuor Euangelistis scribi; vt perpetua esset legis suæ, doctrinæ, & consiliorum apud homines memoria.

a Rom. 2. 15

b Exo. 31. 18

c Deut. 31. 9.

19.

S Th. 3. p. 9.

42. 4. 4.

d Iero. 31. 33.

Hebr. 10. 16

Cur Euan-

gelium sit

scriptum

§. 1.

EX HIS ACCEPIT gloriosus Pater noster S. Ignatius diuinâ quadam prudentiâ solidam occasionem, & fundamentum ad scribendas suas Constitutiones, vt ipse in earum prologo aperte asserit. Supponit enim internam Charitatis legem, quam Spiritus sanctus scribere & in cordibus imprimere solet, esse præcipuum auxilium ad Religionis conseruationem & perfectionem; eò quòd lex illa sit verè viua, & cum Institutum viuam: à qua efficacitas procedit ad implendum, quæcunque leges scriptæ continent, vt postea apparebit. Statim tamen subiicit quatuor causas & motiua scribendi Constitutiones, omnibus Religionibus communes.

In Proæmio
Constitutio-
num.Scriptionis
regularum
motiua.

Bb 3

PRIMVS